

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka a soudců JUDr. Petry Venclové, Ph.D. a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry, ve věci **žalobce: L.R., nar. „X“, trvale bytem „X“, zastoupeného JUDr. Radkem Bechyně, advokátem**, se sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín, proti **žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23.5.2016, č.j. KrÚ 39018/2016/ODSH/14,

t a k t o:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému se toto právo nepřiznává.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím uvedeným v záhlaví tohoto rozsudku bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Pardubic (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 12.2.2016, č.j. MAG-12B-792/SSÚ-2015-XVII, kterým byly zamítnuty námitky žalobce proti záznamu 12 bodů v registru řidičů, a provedený záznam bodů v registru řidičů byl potvrzen. Žalobce

napadl rozhodnutí žalovaného žalobou podanou podle části třetí, hlavy II. dílu 1 (§ 65 a násl.) zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“).

Žalobní body:

Žalobce tvrdí nezákonnost žalovaného rozhodnutí, když předně namítá, že správní orgány ignorovaly rozhodovací praxi jiných správních orgánů v obdobných věcech, čímž narušily právní jistotu účastníka řízení, tedy žalobce. Žalobce tvrdí, že nebyly respektovány odvolací důvody, které uplatnil, odkázal na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje (č.j. MSK 49924/2014 ze dne 24.4.20104, č.j. MSK 126113/2014 ze dne 22.10.2014 a č.j. MSK 121761/2014 ze dne 12. 11.2014), podle kterých je dle žalobce běžnou praxí odvolacího správního orgánu posuzovat rozhodnutí o uložení blokové pokuty z hlediska způsobilosti rozhodnutí pro provedení záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Obdobně žalobce odkázal na prvoinstanční rozhodnutí Městského úřadu Písek č.j. MUPI/2014/34902/CH-nám.BH/3 ze dne 19.1.2015, kdy z důvodu nezpůsobilosti podkladu byly odmazány účastníku řízení dva body ze záznamu v registru řidičů. Žalobce se dovolává zásady legitimního očekávání, když zdůrazňuje, že v České republice existuje 14 krajských úřadů, a má za to, že by měla existovat obdobná či ustálená rozhodovací praxe těchto správních orgánů.

Žalobce v obecné rovině namítá nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů v jeho věci, napadá jednotlivé podklady pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, neboť má za to, že oznámení příslušného oddělení policie není dostatečným důkazem pro rozhodnutí o námitkách. Žalobce se dovolává k žalobě přiložených blokových pokut týkající se věci jiného přestupce, které údajně dle Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) nesplňují dostatečnou individualizaci skutku. Dále žalobce v obecné rovině bez uvedení výtek v jeho věci tvrdí, že z rozhodnutí musí být patrný údaje o osobě přestupce, místo spáchání přestupku a údaje o době spáchání přestupku, aby bylo zřejmé, čeho se přestupce dopustil. Žalobce odmítá argument, že přestupce svým podpisem souhlasil se způsobem projednání a s obsahem rozhodnutí, neboť nelze očekávat od přestupce takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit. Žalobce v obecné rovině uvádí příklady nezpůsobilých podkladů pro záznam v bodovém hodnocení řidiče. /Není-li řidič připoután bezpečnostním pásem, při porušení povinnost podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), je nedostatečným popisem přestupku formulace „neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezpečnostním pásem, nepřipoután bp, pásy aj.“ Dále poukazuje na nepřijatelnost popisu přestupku podle § 12 odst. 5 zákona o silničním provozu, kdy je popis přestupkového jednání popsán ve formátu: „jízda v pružích, přejíždění pruhu apod.“/ Dále žalobce namítá, že musí být zřejmé, kdy a kde k přestupku došlo, aby bylo vyloučeno, že se přestupek stal mimo pozemní komunikaci a tedy, že měl být přestupce trestán podle zákona o přestupcích nikoliv podle zákona o silničním provozu, přičemž údaje musí být čitelné, srozumitelné, přehledné, aby mohlo být rozhodnutí vůbec přezkoumáno.

V konkrétní rovině žalobce uplatnil námitky vztahující se k jednotlivým pokutovým blokům, které byly vydány v jeho věci. K pokutovému bloku ze dne 4.3.2015 vznesl námitku, že v kolonce „uloženo za přestupek podle §“ je uveden údaj „23/1 f“. Dle žalobce tak toto rozhodnutí obsahuje chybnou právní kvalifikaci, je zde pochybnost o věcné příslušnosti

orgánu, který v blokovém řízení rozhodnutí vydal, neboť není zřejmé místo spáchání přestupku, tedy to, zda se jednalo o soukromý pozemek či veřejnou komunikaci, když dle žalobce nepostačuje uvedení části obce, nýbrž je nutné místo spáchání přestupku přesně vymezit.

K pokutovému bloku ze dne 11.8.2014 žalobce namítá, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1k“. Žalobce tedy uplatnil námitku chybné právní kvalifikace a rovněž vyslovil pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, neboť dle něj není zřejmé, zda došlo k přestupku na soukromém pozemku či na pozemní komunikaci, když není jednoznačně označeno místo spáchání přestupku, není zde uvedena kilometráž komunikace. Dále žalobce sporuje nedostatečnost popisu skutku ve formátu „jízda v pružích“, což dle něj dostatečně nepopisuje porušení povinnosti řidiče stanovené zákonem.

Žalobce je toho názoru, že uvedené pokutové bloky nejsou způsobilým podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, neboť v nich nejsou přestupky řádně vymezeny a jednání není individualizováno. Žalobce namítá, že strohé a zkratkovité formulace nelze v daných případech připustit, odkazuje v tomto ohledu na rozsudek NSS č.j. 4 As 127/2014 – 39. Žalobce přitom namítá, že právě v pokutových blocích ze dne 4.3.2015, 25.10.2014 a 11.8.2014 absentuje konkretizace a individualizace předmětné věci, byť konkrétní námitky uvedl, jak popsáno, pouze k pokutovým blokům ze dne 4.3.2015 a ze dne 11.8.2014.

Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby krajský soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Vyjádření žalovaného:

Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na skutkovém a právním zhodnocení věci, jak je předestřel v žalobou napadeném rozhodnutí, přičemž zdůraznil následující argumentaci. Ve vztahu k rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje žalovaný uvedl, že se řídil judikaturou NSS, přičemž žalobce poukázal na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje jednak až v žalobě, a jednak toto není pro žalované rozhodnutí směrodatné. Pokud jde o nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů ve věci žalobce, žalovaný poukázal na to, že byly dány podněty k přezkumnému řízení ve věci jednotlivých pokutových bloků, přičemž žalobcem uváděné konkrétní nepřesnosti v popisu přestupkového jednání nezakládají nezpůsobilost pokutových bloků. Žalovaný zdůraznil, že námitky vznesené proti pokutovému bloku ze dne 11.8.2014 jsou obsaženy až v žalobě, nebyly předmětem odvolacích námitek ani řízení před správním orgánem I. stupně, kdy se konkrétní námitky žalobce týkaly pouze dvou přestupků, a to přestupku ze dne 25.10.2014 a ze dne 4.3.2015.

Žalovaný navrhl, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Podstatné okolnosti ve věci:

Ze správního spisu se podává, že dne 13.3.2015 bylo do vlastních rukou žalobce doručeno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění ze dne 6.3.2015, když žalobce ke dni 4.3.2015 dosáhl celkového počtu 12 bodů podle bodového hodnocení porušení povinností

stanovených zákonem o silničním provozu. Žalobce byl současně poučen o tom, že může podat písemně proti provedení záznamu bodů námitky, přičemž budou-li shledány oprávněnými, bude do deseti pracovních dnů provedena oprava záznamu o dosaženém počtu bodů v registru řidičů, o čemž bude v takovém případě žalobce neprodleně písemně vyrozuměn. V případě, že námitky nebudou shledány jako odůvodněné, budou zamítnuty a provedený záznam bodů bude potvrzen.

Ve správním spise je založeno oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 12.8.2014 vyhotovené Policií ČR, Krajským ředitelstvím policie Jihomoravského kraje, Doprávním inspektorátem Brno, č.j. KRPB-197065/PŘ-2014-060206-KOP, podle kterého se žalobce, k jehož osobě bylo uvedeno datum a místo narození, rodné příjmení, trvalý pobyt a státní příslušnost, jako řidič motorového vozidla tov. zn. MERCEDES-BENZ ACTROS 1844 LS 934.03, reg. zn. vozidla: XY dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, tím, že porušil ustanovení § 12 odst. 5 zákona o silničním provozu, a to dne 11.8.2014 v 5:35 hodin v Brně v ulici Svatoplukova při řízení uvedeného motorového vozidla, kdy ve směru od ulice Provazníkova směrem k ulici Rokytova jako řidič nákladní soupravy složené z tahače tov. zn. Mercedes a návěsu tov. zn. Schmitz, reg. zn. ... jel v levém jízdním pruhu ze dvou možných. V prostoru železničního viaduktu se soupravou přejížděl z levého jízdního pruhu do pravého jízdního pruhu, ohrozil a pravou zadní částí návěsu zachytil souběžně jedoucí osobní vozidlo tov. zn. Fiat Punto, reg. zn. XY, které po ulici Svatoplukova ve směru od ulice Provazníkova směrem k ulici Rokytova jelo v pravém jízdním pruhu ze dvou možných a které řídil řidič B.. Došlo ke střetu. Po střetu bylo vozidlo tov. zn. Fiat Punto natlačeno na pravý obrubník. Dechová zkouška na alkohol byla u žalobce provedena přístrojem Drager s negativním výsledkem. Nedošlo ke zranění, vznikla hmotná škoda na návěsu a na osobním vozidle, nikoliv na tahači. Technická závada jako příčina dopravní nehody nebyla zjištěna ani na místě uplatněna. Za uvedený přestupek byla žalobci uložena bloková pokuta ve výši 500 Kč - pokutový blok č. GE/2014E1672461.

Dále je ve správním spise založeno oznámení o uložení blokové pokuty ze dne 29.10.2014 vyhotovené Policií ČR, Krajským ředitelstvím policie Středočeského kraje, Územním odborem Praha venkov - Východ, Dopravní inspektorát Vnoř, č. j. KRPS-37884/PŘ-2014-011506, podle kterého se žalobce, k jehož osobě bylo uvedeno datum a místo narození, rodné příjmení, trvalý pobyt a státní příslušnost, jako řidič vozidla tov. zn. VW GOLF 1HX0AAEX, reg. zn. vozidla: XY dopustil přestupku podle ustanovení § 125 c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, tím, že porušil ustanovení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, když nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem dne 25.10.2014 v 16:30 hodin v obci Čelákovice, ulice V Prokopě 1551, za což mu byla uložena bloková pokuta ve výši 300 Kč - pokutový blok č. FD/2013D1211988.

Dále je ve správním spise založeno oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 4.3.2015 vyhotovené Policií ČR, Krajským ředitelstvím policie Ústeckého kraje, odborem služby dopravní policie, Dálniční oddělení Řehlovice, č. j. KRPU-51131/PŘ-2015-040040, podle kterého se žalobce, k jehož osobě bylo uvedeno datum a místo narození, rodné příjmení, trvalý pobyt a státní příslušnost, dne 4.3.2015 v 10:55 hod. na dálnici D-8 na 78 km, odpočívka BČS AGIP, směr Praha, při řízení motorového vozidla tov. zn. SCANIA, reg. zn. vozidla XY dopustil přestupku podle § 23 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích, neboť jako řidič vozidla nedodržel při kontrole stanovené doby odpočinku požadované zákonem č.

111/1994 Sb., o silničním dopravě, o 20% a více, za což mu byla uložena dne 4.3.2015 bloková pokuta ve výši 1 500 Kč - pokutových blok č.: GE/2014E1928736.

Podle výpisu z evidenční karty řidiče ze dne 6.3.2015 činí aktuální stav bodového hodnocení žalobce 12 bodů, přičemž žalobce má celkem 10 záznamů v přestupcích. Podle výpisu z bodového hodnocení řidiče ze dne 6.3.2015, který byl zaslán žalobci k jeho žádosti, dosáhl žalobce 12 bodů na základě těchto přestupků: přestupek ze dne 4.3.2015, jedná se o přestupek podle § 23 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích, připsány byly 4 body; přestupek ze dne 25.10.2014 podle § 125 c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, připsány byly 3 body; přestupek ze dne 11.8.2014 podle § 125 c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, připsáno bylo 5 bodů.

Dne 13.3.2015 podal žalobce námitky proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, když brojil proti veškerým záznamům, zejména proti záznamu, jímž bylo dosaženo 12 bodů s tím, že námitky doplní do 30 pracovních dnů, resp. že podá podněty k přezkumnému řízení. Součástí námitek byl odkaz žalobce na usnesení Nejvyššího soudu ve věci sp. zn. 21 Cdo 1004/2000, podle kterého: *„Neuvedení všech, v souladu s požadavky na takové rozhodnutí zákonem stanovených a na bloku předtištěných údajů, pak znamená nenaplnění požadavku na formální obsah tohoto druhu rozhodnutí.“*

Dne 26.3.2015 bylo žalobci do datové schránky doručeno poučení účastníka správního řízení podle § 36 a podle § 38 správního řádu, s tím, že neoznačí-li do 15 dnů od doručení tohoto poučení důkazy na podporu svých tvrzení podle ustanovení § 52 správního řádu, bude ve věci vydáno rozhodnutí. Následně žalobce předložil podnět k přezkumnému řízení podle § 94 správního řádu, ve věci rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 25.10.2014 a současně požádal o přerušování správního řízení o podaných námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů. V podnětu k přezkumnému řízení žalobce uplatnil rozpor s právními předpisy, a to námitku nedodržení požadavku na formální obsah rozhodnutí a rozpor skutkové podstaty přestupkového jednání. Následně bylo usnesením ze dne 15.6.2015 řízení přerušeno do doby rozhodnutí o podnětu k přezkumnému řízení. Podle vyrozumění o prošetření podnětu ze dne 16.7.2015, které se týkalo přestupku ze dne 25.10.2014, bylo rozhodnutí přezkoumáno nadřízeným správním orgánem, který dospěl k závěru, že rozhodnutí nebylo vydáno v rozporu s právními předpisy, tudíž je platné.

Dne 13.8.2015 podal žalobce podnět k přezkumnému řízení podle § 94 správního řádu, ve věci rozhodnutí o uložení blokové pokuty za přestupek ze dne 4.3.2015, přičemž požádal o přerušování správního řízení. Správní řízení bylo přerušeno, podle sdělení Krajského ředitelství Policie Ústeckého kraje ze dne 30.11.2015 však nadřízený správní orgán dospěl k závěru, že není pochyb o tom, že dotčené pravomocné rozhodnutí v blokovém řízení ze dne 4.3.2015 je v souladu s právními předpisy.

Poučením ze dne 11.1.2016, které bylo právnímu zástupci žalobce řádně doručeno 21.1.2016, byl žalobce opětovně poučen podle ustanovení § 36, § 38, § 52 správního řádu, o možnosti nahlížet do spisu, činit návrhy, právní úkony a předkládat důkazy ve věci správního řízení s tím, že po uplynutí 10 dnů od doručení této písemnosti bude ve věci vydáno rozhodnutí. Ve správním spise je rovněž založeno rozhodnutí Krajského úřadu

Moravskoslezského kraje ze dne 22.10.2014, rozhodnutí Městského úřadu Písek ze dne 19.1.2015 a rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24.4.2014 a ze dne 12.11.2014, o nichž již bylo uvedeno blíže shora.

Správní orgán I. stupně vydal dne 12.2.2016 rozhodnutí č.j. MAG-12B-792/SSÚ-2015-XVII, jímž podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, zamítl námitky žalobce a provedený záznam bodů v registru řidičů potvrdil. Dle rozhodnutí byly pro dosažení záznamu 12 bodů rozhodující přestupky ze dne 11.8.2014 – Policie ČR Brno - 5 bodů, přestupek ze dne 25.10.2014 – Policie ČR D1 Praha - 3 body, přestupek ze dne 4.3.2015 – Policie ČR DO Řehlovice – 4 body. Ve vztahu k námitkám žalobce ze dne 13.3.2015 správní orgán I. stupně uvedl, že z námitek vyplývá, že žalobce má k dispozici pokutové bloky, našel na nich uvedené nedostatky a podal podněty k přezkumnému řízení. Správní orgán I. stupně ve vztahu k přestupkům ze dne 25.10.2015 a ze dne 4.3.2015 uvedl, že tyto byly přezkoumány nadřízenými správními orgány a s ohledem na to, že tyto nadřízené správní orgány neshledaly důvod na zahájení přezkumného řízení, tak rozhodnutí z blokových řízení zůstávají v platnosti. Správní orgán I. stupně odkázal na rozsudek NSS č. j. 3 As 19/2011 – 74, podle kterého: *„Předmětem evidence řízení o námitkách podle § 123f zákona také není spáchaný přestupek, ale bodový záznam. V řízení o námitkách nelze zkoumat námitky, které by mohly být uplatněny v řízení o přestupku či přezkumu rozhodnutí o přestupku. Nelze však akceptovat názor, že v námitkovém řízení nemůže být posuzováno nic jiného, než zda existovalo příslušné oznámení o spáchaném přestupku a zda odpovídá počet zaznamenaných bodů. Nejvyšší správní soud má za to, že správní orgán nemůže pominout zabývat se tvrzením, že se řidič přestupku vůbec nedopustil. Úspěch při prokázání takového tvrzení totiž vylučuje záznam bodů.“* Správní orgán I. stupně tedy vyhodnotil, že žalobce neuvedl žádné konkrétní skutečnosti týkající se zpochybnění spáchaných přestupků, oznámení o uložení pokuty jsou dostatečným důkazním prostředkem k vydání tohoto rozhodnutí, neboť obsahují dostatečné množství údajů prokazujících spáchaní přestupků žalobcem, nevyskytly se žádné pochybnosti o údajích zaznamenaných v registru řidičů, nebylo proto nutné vycházet z dalších důkazů. Dále správní orgán I. stupně poukázal na to, že správní orgán zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktu orgánu veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, když se jedná o logický důsledek zásady presumpce správnosti aktu orgánu veřejné moci. Správní orgán I. stupně tedy dospěl k závěru, že námitky jsou podle § 123 odst. 3 zákona o silničním provozu, neodůvodněné, proto byly zamítnuty a provedený záznam bodů v registru řidiče byl potvrzen.

Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce odvolání, když byl výzvou ze dne 1.4.2016 vyzván ve lhůtě 5 dnů k doplnění odvolání, tedy k odstranění vad podání podle § 37 odst. 2 a § 82 odst. 2 správního řádu. Žalobce odvolání doplnil podáním ze dne 11.4.2016 prostřednictvím svého právního zástupce, když namítal, že se správní orgán I. stupně nezabýval celkovým skutkovým stavem a nezajistil veškeré podklady pro vydání rozhodnutí ve věci záznamu v bodovém hodnocení řidiče. Dále namítal, že v rozhodnutí správního orgánu I. stupně je chybně střídavě užíváno zkratk pro zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, a o změnách některých zákonů a dále namítal chyby formálního charakteru při zápisu právní normy. Dále namítal, že správní orgán byl povinen nad vší pochybnost postavit najisto, že se jednání naplňujících znaky skutkového podstaty jednotlivých přestupků dopustil žalobce, a dále že oznámení Policie ČR o uložení pokuty v blokovém řízení není dostatečným podkladem, když tvrdil, že pokutové bloky musí být

řádně vyplněny, když v popisu skutku na pokutovém bloku musí být jasně uvedeno místo spáchání přestupkového jednání a jiné rozhodné skutečnosti. Především v rámci popisu přestupkového jednání dle žalobce musí být obsažen popis přestupkového jednání, jak odpovídá příloze zákona o provozu na pozemních komunikacích. Sankcionování rychlosti ve formátu „R“ není ustálenou zkratkou pro překročení rychlosti, stejně tak jako pro nepřipoutání bezpečnostními pásy za jízdy nemůže být akceptováno „nepřipoután BP“, neboť to neodpovídá příloze zákona o silničním provozu. Dále žalobce namítal, že správní orgány jsou povinny dodržovat princip předvídatelnosti, je tedy dána povinnost správních orgánů posuzovat stejné případy stejně, rozdílné rozdílně. Odkázal opět na rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24.4.2014 a dovolával se článku 1 odst. 1 Ústavy, podle kterého je třeba vyloučit libovůli při výkonu veřejné moci.

Žalovaný rozhodnutím ze dne 23.5.2016, které je předmětem posouzení zákonnosti v tomto soudním řízení, zamítl podle § 90 odst. 5 správního řádu, odvolání žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně a odvoláním napadené rozhodnutí potvrdil. Žalovaný odkázal ve vztahu k vymezení rozsahu řízení o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu, na rozsudek NSS ze dne 6.8.2009, č.j. 9As 96/2008 – 44, v němž NSS dospěl k závěru, že: *„Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona č. 361/2000 Sb., zákon o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1, 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k zákonu o silničním provozu obsaženému bodovému hodnocení jednání (rozsudek NSS ze dne 6.8.2009, č. j. 9As 96/2008 – 44, www.nss.cz).“* Žalovaný zdůraznil, že řízení o námitkách není odvolacím řízením proti jednotlivým přestupkům, poukázal opětovně na rozhodnutí NSS ze dne 6.8.2009, č. j. 9 As 96/2008 - 44, podle kterého: *„Správní orgán v tomto řízení však zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktu orgánů veřejné moci).“* Rovněž zdůraznil, stejně jako správní orgán I. stupně, význam rozsudku NSS č.j. 5As 39/2010 – 76 ze dne 24.8.2010, podle kterého žádost účastníka správního řízení o doplnění pokutových bloků, přičemž ten neuvedl skutečnosti konkretizující jeho tvrzení, že je na pochybách, že by se dopustil v takové míře dopravních přestupků a svá tvrzení nepodložil důkazy, nebyla důvodná a oznámení o uložení pokuty pak byly dostatečným důkazním prostředkem k vydání rozhodnutí. Žalovaný dále odkázal na rozsudek NSS ze dne 4.1.2012, č.j. 3As 19/2011 – 74, podle kterého je přípustné pouze výjimečné zpochybnění podkladů pro záznam v registru řidičů. Žalovaný zdůraznil, že jednotlivá oznámení obsahují údaje o spáchaném přestupku, tj. kdy, kde a jaký přestupek byl spáchán, slovní popis přestupku, včetně právní kvalifikace, obsahují údaje o přestupci: jméno, příjmení odvolatele, datum narození, bydliště a dále je v oznámeních uvedeno, že za jednotlivé přestupky byla uložena bloková pokuta. Dle žalovaného tak jednotlivá oznámení o přestupcích obsahovala dostatečné množství údajů. Používání zkratk pro zákon o silničním provozu a způsob zápisu právní normy označil žalovaný za irrelevantní ve vztahu k přezkoumatelnosti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Žalovaný zdůraznil, že žalobce jako odvolatel neuvedl konkrétní důvody pro zpochybnění údajů uvedených v oznámeních o uložení blokových pokut.

Posouzení věci krajským soudem:

Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí v řízení vedeném podle § 65 a násl. s.ř.s., v mezích žalobních bodů a podle skutkového a právního stavu v době rozhodování správních orgánů (§ 72, § 75 s.ř.s.), přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům:

Na daný případ dopadá právní úprava obsažená v zákoně o silničním provozu.

Podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu, provede záznam v registru řidičů příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno a) oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení, b) rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise anebo rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku, nebo c) rozhodnutí, kterým byl uložen trest za trestný čin, d) rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání.

Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.

Ust. § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, stanoví, že shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

Z uvedeného ust. § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu, je zřejmé, že příslušný správní orgán provede záznam v registru řidičů na základě oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení. Následně, podá-li přestupce námitky proti takovému postupu, je na správním orgánu, aby se zabýval důvodností vznesených námitek. Z ust. § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, přitom nelze dovozovat, že tento přezkum je ze zákona co do okruhu podkladů omezen výhradně na oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení. **To, jaké podklady je v tom kterém případě nutno zvolit, tedy typicky, zda je třeba doplnit správní spis o vydané pokutové bloky, je vždy třeba posuzovat individuálně v závislosti na kvalitě uplatněných námitek přestupce a na kvalitě obdržených oznámení.** Podstatné ovšem je rozlišovat správní řízení o přestupku a správní řízení o námitkách proti záznamu bodů podle jejich předmětu. Krajský soud v tomto směru odkazuje na rozsudek NSS, již správními orgány na danou věc aplikovaný, ze dne 6. 8. 2009, č.j. 9 As 96/2008-44 (rozsudky správních soudů jsou dostupné na www.nssoud.cz): „*V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů*

odpovídá spáchanému přestupku, atd.“ Přestupce tak může uplatnit námitky zcela zásadního charakteru směřující do skutkových okolností. Může tak např. uplatnit zcela konkrétní okolnosti prokazující tvrzení, že skutek nespáchal, či že byl připsán chybný počet bodů (k tomu rozsudek NSS ze dne 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 - 76: „*Oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, jsou pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal, toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je třeba v takovém případě vyžádat proto další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené. Tento záznam sám o sobě však nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.*“). Stejně tak může dotčený řidič činit námitky směřující do náležitostí oznámení o přestupku či pokutového bloku /kupříkladu absence podpisu přestupce na pokutovém bloku - k tomu rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, čj. 8 As 68/2010-81: „*Rozhodnutí v blokovém řízení (§ 84 a násl. zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích) je vydáno vystavením pokutového bloku (bloku na pokutu na místě nezaplacenou) a jeho podpisem obviněným z přestupku.*“/. Naproti tomu nelze akceptovat právní názor, že při přezkoumání důvodnosti námitek podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, se přestupci opětovně otvírá prostor pro uplatnění jakýchkoliv i zcela obecných námitek (bez dalšího tvrzení uplatněná námitka, že žalobce přestupek nespáchal, či že pokutový blok nepodepsal) nebo takových konkrétních námitek, které žalobce mohl uplatnit v průběhu řízení o přestupku, a to z důvodu presumpce správnosti aktů orgánu veřejné moci (k tomu viz např. rozsudek nadepsaného krajského soudu ze dne 24. 6. 2009, č.j. 52 Ca 10/2009 - 78).

Je třeba uvést, že bylo na žalobci, aby v souladu se zásadou *vigilantibus iura* (práva náležejí bdělým) řádně uplatňoval svá práva v konkrétním řízení o konkrétním přestupku. Výkon těchto práv však již žalobce nemůže přenášet do soudního řízení o přezkumu žalovaného rozhodnutí, když v daném případě výše uvedené podklady, oznámení o spáchaných přestupcích neobsahovaly žádné indicie o vzniku důvodných pochybností týkajících se přestupků. Ve všech žalobcem uvedených případech v oznámeních o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení byla jednak osoba žalobce dostatečně identifikována (jméno a příjmení, datum a místo narození, trvalé bydliště, státní příslušnost), jednak konkrétní přestupková jednání žalobce byla popsána skutkově jednoznačně a určitě tak, že je nelze zaměnit s jiným jednáním (obdobně viz rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, čj. 4As 127/2014-39), přičemž z nich nevyplývá důvodná pochybnost o skutkovém ději či o právní kvalifikaci, jak tvrdí žalobce. Tedy, **jestliže oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení poskytují dostatečné informace o osobě přestupce, o skutku a o právní kvalifikaci, jak tomu je v daném případě u každého ze tří oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení, přičemž každé oznámení obsahuje č. příslušného pokutového bloku a přičemž žalobce nespороval, že pokutové bloky podepsal (naopak žalobce uznává, že pokutové bloky podepsal, avšak podpisu nepřiznává právní účinky ve vztahu k obsahu rozhodnutí), pak nebyly na straně správního orgánu dány důvodné pochybnosti o údajích uvedených na oznámeních o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení, tudíž správní orgán I. stupně ani žalovaný správní orgán nebyl povinen vyžádat si další podklady pro vydání rozhodnutí, tj. ani příslušné pokutové bloky.** Je třeba přitom vycházet z toho, že právě podpisem pokutového bloku žalobce vyjádřil

svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení a jednoznačně tak potvrdil naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84 zákona o přestupcích (viz rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2010, č.j. 8As 68/2010-81). Nadto je významné, že případná nadbytečnost takového postupu (tj. vyžádání pokutových bloků) byla potvrzena ve vztahu ke dvěma přestupkům výsledky prošetření podnětů k přezkumnému řízení, když ty byly shledány nedůvodnými, respektive příslušné nadřízené správní orgány uzavřely, že rozhodnutí vydaná v blokových řízeních byla vydána v souladu s platnou právní úpravou. Žalovaný proto postupoval v souladu se zákonem, když akceptoval presumpci správnosti správního aktu a vycházel tak z toho, že oznámení o uložení pokuty za přestupky v blokovém řízení byla učiněna na základě pravomocného rozhodnutí.

Ke konkrétním námitkám žalobce k přestupku ze dne 4.3.2015 je třeba uvést, že tyto byly ryze formálního a účelového charakteru. Žalobce namítal zkratkovitý způsob zápisu právní kvalifikace - v kolonce „uloženo za přestupek podle §“ je uveden údaj „23/1 f“. Je nepochybné, že se jednalo o přestupek podle § 23 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích, neboť žalobce dle popisu skutku jako řidič vozidla nedodržel při kontrole stanovené doby odpočinku požadované zákonem č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě o 20 %. Pokud šlo o námitku věcné příslušnosti s ohledem na vymezení místa, pak místo kontroly bylo řádně vymezeno v oznámení (na dálnici D-8 na 78 km, odpočívka BČS AGIP, směr Praha), přičemž u daného přestupku se jednalo o porušení spočívající v nedodržení stanovené doby odpočinku požadované zákonem, kterého se žalobce dopustil při provozu nákladního vozidla, přičemž místo, kde byl řidič kontrolován hlídkou Policie ČR a které bylo dostatečně specifikováno, je místem zjištění přestupku. Z hlediska ukončení skutku má přitom význam datum a čas kontroly, tedy čas zjištění přestupku, neboť tím je skutek časově ukotven a je tím zabráněno jeho zaměnitelnosti. Použitý zkratkovitý formát tak nečiní právní kvalifikaci nesrozumitelnou a zvolený popis skutku nevzbuzuje pochybnosti o příslušnosti správního orgánu k projednání přestupku, neboť orgán Policie ČR je příslušný k projednání daného přestupku v blokovém řízení podle § 86 písm. a) zákona o přestupcích. Obdobně viz shora uvedený rozsudek NSS č.j. 4 As 127/2014 - 39, na jehož závěr odkazuje sám žalobce v žalobě a z nějž vyplývá, že formální vady nelze přeceňovat, naopak je třeba přihlídnout ke specifikům v terénu vedeného zkráceného blokového řízení: **„S rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ustanovení § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to ničeho nemění.“** Jak již bylo uvedeno, podnět k přezkumnému řízení byl vyhodnocen jako nedůvodný (sdělení Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje ze dne 30.11.2015, č.j. KRPU-176990-10/ČJ-2015-0400DP-ST)

Tedy námitky nedostatečné individualizace uvedeného přestupku ze dne 4.3.2015 nejsou důvodné, proto nejsou důvodné ani námitky směřující proti záznamu bodů pro spáchání přestupku dne 4.3.2015.

Pokud jde o námitky ve vztahu k přestupku ze dne 11.8.2014, žalobce namítl, že v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1k“. Žalobce tedy uplatnil

námítku chybné právní kvalifikace a rovněž opětovně vyslovil pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, neboť dle něj není zřejmé, zda došlo k přestupku na soukromém pozemku či na pozemní komunikaci, není uvedena kilometráž komunikace. Dále žalobce sporuje nedostatečnost popisu skutku ve formátu „jízda v pružích.“ Použití formátu „125c/1k“ spolu s údajem „jízda v pružích“ dle názoru krajského soudu nevzbuzuje důvodné pochybnosti o právní kvalifikaci. Je totiž zřejmé, že žalobce byl postižen za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, přičemž konkrétně se jednalo o porušení ust. § 12 odst. 5 zákona o silničním provozu, čemuž odpovídá popis skutku v oznámení i dle žalobce v pokutovém bloku použitý zkratkovitý údaj „jízda v pružích.“ Ve vztahu k popisu skutku a právní kvalifikaci je třeba uvést, že na základě oznámení přestupku nebyly o těchto údajích dány důvodné pochybnosti. Uvedené platí i pro vymezení místě přestupku, když v oznámení je uvedeno - v Brně v ulici Svatoplukova, v místě železničního viaduktu. Zákonnost rozhodnutí vydaného v blokovém řízení nadto žalobce namítá až v žalobě, nikoliv ve správním řízení. Jak NSS již uvedl v rozsudku ze dne 23.4.2015, č.j. 2As 215/2014-43: *„Nejvyšší správní soud má dále za to, že je obecně vhodné, aby stěžovatel neuchovával paletu svých námitek proti přestupkovému rozhodnutí na pozdější dobu, a uplatnil je již v prvním stupni přestupkového řízení. Jinak se stěžovatel zbytečně připraví o posouzení námitek v obou instancích správního řízení. Navíc se může teprve ex post podaná obrana o chybách měření jevit dle kontextu věci i jako účelová.“* Tedy i v tomto typu řízení, kdy se nejedná přímo o přestupek, ale o námítky proti záznamu bodů v registru řidičů, lze jistě mít za to, že žalobci nic nebránilo, aby svoje konkrétní námítky uplatnil již v průběhu správního řízení, zejména, byl-li zastoupen právním zástupcem. To však žalobce neučinil, nýbrž až v žalobě uplatnil svoje námítky formálního charakteru, jak již uvedeno, přičemž nesporel svůj podpis na pokutovém bloku, pouze tvrdil, že z podpisu nelze dovozovat jeho souhlas s obsahem rozhodnutí. S ohledem na obsah a kvalitu oznámení a s ohledem na uvedené formální námítky žalobce, který nesporel, že by se přestupku dopustil, naopak připustil, že pokutový blok podepsal, nevznikly správnímu orgánu I. stupně ani žalovanému důvodné pochybnosti o spáchání přestupku, a tudíž ani o zákonnosti provedeného záznamu v bodovém hodnocení řidiče, tedy nebyl dán důvod pro další doplňování dokazování, tj. ani důvod k vyžádání příslušného pokutového bloku.

Tedy námítky nedostatečné individualizace uvedeného přestupku ze dne 11.8.2014 nejsou důvodné, proto nejsou důvodné ani námítky směřující proti záznamu bodů za spáchání přestupku dne 11.8.2014.

Ve vztahu k záznamu bodů za přestupek ze dne 25.10.2014 uplatnil žalobce v žalobě pouze obecné námítky nedostatečné konkretizace a individualizace přestupku a nezpůsobilosti podkladu. Tyto obecné námítky jsou zcela nepodložené, neboť jednak oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení obsahuje řádný popis skutku včetně právní kvalifikace a jednak byl přešetřen podnět žalobce k přezkumnému řízení o rozhodnutí vydaném v blokovém řízení v této věci, když příslušný nadřízený správní orgán shledal zákonost rozhodnutí o blokové pokutě (sdělení o prošetření podnětu ze dne 7.7.2015), přičemž výslovně uvedl zřetelný podpis žalobce na pokutovém bloku. Za daného stavu věci tak žalovanému ani správnímu orgánu I. stupně nevznikly důvodné pochybnosti o obsahu oznámení jako podkladu pro záznam bodů, tudíž nebyl dán důvod doplňovat podklady pro vydání rozhodnutí o námitkách žalobce o příslušný pokutový blok vztahující se k danému přestupku.

Pokud se žalobce dále vyjadřuje k nedostatkům pokutových bloků tak, že toto ilustruje ukázkami z jiných kauz, pak se nejedná o žalobní bod směřující proti zákonnosti rozhodnutí vydaného v jeho konkrétní věci, neboť žalobním bodem jsou skutkové a právní důvody nezákonnosti žalovaného rozhodnutí /§ 71 odst. 1 písm. d) s.ř.s./. Jinými slovy, má-li žalobce za to, že obecným uvedením náležitostí pokutových bloků a uvedením odkazů na judikaturu a na podklady označené jinými správními orgány za nezpůsobilé pro záznam bodů v jiném řízení vzbudí důvodnou pochybnost o způsobilosti oznámení přestupků pro záznam bodů v jeho vlastní věci, pak se mýlí. Pokud jde o související žalobní námitku porušení zásady legitimního očekávání v důsledku odlišné praxe jiného správního orgánu v téže agendě, je třeba připomenout, že povinnosti správního orgánu vyplývají primárně ze zákona, v daném případě ze správního řádu a ze zákona o silničním provozu, přičemž jsou v konkrétní věci závazně interpretovány správními soudy, případně Ústavním soudem. Podle setrvalé judikatury NSS je přitom nepochybné, že povinnost správního orgánu vyžádat si pokutový blok v daném typu řízení, obsahuje-li oznámení o přestupku potřebné náležitosti, nastupuje pouze v případě konkrétního tvrzení žalobce, které je způsobilé vzbudit důvodné pochybnosti o správnosti provedeného záznamu v registru řidičů. Uvedené vyslovil NSS např. v rozsudku č.j. 3 As 19/2011 - 74 ze dne 4. 1. 2012: „*Rovněž z rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 -76, publ. pod č. 2145/2010 Sb. NSS, který krajský soud citoval ve svém rozhodnutí, vyplývá, že oznámení o uložení blokové pokuty není nezpochybnitelným důkazem o tom, že řidič přestupek spáchal. V případě, že se v řízení vyskytnou pochybnosti o údajích zde zaznamenaných, je nutné vycházet i z dalších důkazů. Nejvyšší správní soud však dále zdůrazňuje, že tyto závěry nelze chápat tak, že ke zpochybnění údajů oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, které zakládá povinnost správního orgánu vyžádat další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené, dochází vždy, když řidič namítne, že přestupek nespáchal nebo že si jej není vědom. Je totiž třeba rozlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že se přestupku nedopustil, a případy, kdy současně uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení, např. že se v době údajného spáchání přestupku nacházel v jiném místě nebo že v tuto dobu vozidlo neřídil, případně svá tvrzení podloží navrženými důkazy. Správní orgán vedle těchto tvrzení řidiče současně posuzuje i kvalitu oznámení z toho hlediska, jaké množství údajů prokazujících spáchání přestupku konkrétním řidičem obsahuje.*“ Tedy krajský soud opakuje, že žalovaný ani správní orgán I. stupně nebyl v této konkrétní věci žalobce povinen vyžádat si pokutové bloky, a to pro absenci závažnosti konkrétních tvrzení žalobce, které by směřovaly do neexistence či do zásadních nedostatků pokutových bloků. Pokud by takovou praxi paušálně zavedl jiný krajský úřad, jak patrně naznačuje žalobce, jednalo by se o postup jdoucí nad rámec zákonných povinností správního orgánu. Ani to však nelze mít předložením konkrétních rozhodnutí k žalobě za prokázané, neboť se v odkazovaných případech jednalo právě o konkrétní postup v konkrétním případě zpravidla odůvodněný jeho individuálními okolnostmi. Námitka žalobce o porušení zásady legitimního očekávání tak není důvodná.

V této věci žalobce krajský soud uzavřel, že správní orgán I. stupně a žalovaný správní orgán vycházely z dostatečných podkladů pro vydání rozhodnutí, když v souladu s ust. § 123f zákona o silničním provozu, v souladu se shora uvedenou judikaturou NSS a v souladu se zásadou hospodárnosti řízení (ust. § 3 správního řádu), vycházely z doručených oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a z výsledků prošetření podnětů k přezkumnému řízení, přičemž uvedenými podklady byla plně prokázána důvodnost provedených záznamů, neboť

přestupky spáchané žalobcem byly na základě uvedených podkladů nezaměnitelně identifikovány co do místa, času, způsobu spáchání, právní kvalifikace a identifikace žalobce jako přestupce. Záznam bodů do registru řidiče žalobce byl proto proveden v souladu s ust. § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu. S ohledem na to byly rovněž v souladu s ustanovením § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, zamítnuty námitky žalobce jako neodůvodněné a rovněž následně žalovaný v souladu s ust. § 90 odst. 5 správního řádu, zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

Pro úplnost krajský soud uvádí, že se plně ztotožňuje s posouzením věci žalovaným, přičemž není povinen vypořádat se detailně s každou žalobní námitkou, zejména postaví-li v oponentuře k žalobě svůj právní názor. Ústavní soud k otázce nepřezkoumatelnosti v nálezu dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08 uvedl: „*Soudy nemusí nutně budovat vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pokud proti nim staví vlastní argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná.*“

Krajský soud proto vyhodnotil žalobu jako nedůvodnou a podle § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.

Náklady řízení:

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když neúspěšný žalobce neměl právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému soud toto právo nepřiznal, neboť mu nevznikly takové náklady řízení, které by přesahovaly obvyklý rozsah jeho úřední činnosti.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 22. prosince 2016

JUDr. Jan Dvořák v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Kateřina Vrabcová